

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121264740
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:6121264740.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., D. XXX/XX, právne zast. JUDr. Janou Štefánkovou, advokátkou so sídlom Trenčine, Vážska 308/45, IČO: 42 144 299, proti žalovanému D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. XXX/XX, právne zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Trenčín, Kpt. Jaroša 1316/29, IČO: 47 256 907, o zaplatenie sumy 4 646,27 eur s príslušenstvom na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. marca 2025 č. k. 12C/8/2021 - 250 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. potvrdzuje.

Odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie vo výroku III. m e n í tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi v rozsahu 7,76 %.

Žalobca m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť v prospech žalobcu sumu 2 142,85 eur s 5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 142,85 eur od 13. júla 2023 do zaplatenia, a to všetko do troch mesiacov po právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu o zaplatenie 5 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 2 142,85 eur od 13.02.2021 do 12.07.2023 zamietol a výrokom III. vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozhodnutím žalobu o zaplatenie sumy 4 646,27 eur s príslušenstvom zamietol a uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 22. mája 2024 č. k. 5Co/43/2023 - 183 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie sumy 2 503,42 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 03.02.2021 do zaplatenia potvrdil, a zároveň výrokom II. rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zamietnutí žaloby čo do sumy 2 142,85 eur spolu s úrokom z omeškania zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozhodnutím viazaný názorom odvolacieho súdu po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §§ 536 ods. 1 a 537 ods. 1, 3, § 554 ods. 1 veta prvá, § 560 ods. 1, 2, 3, § 436 ods. 1, 4, § 437 ods. 1, 5 Obchodného zákonníka. Uviedol, že v prvej časti žaloby sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia zvyšku doplatku za časť diela, komunikáciu vo výške 2 142,85 eur podľa zmluvy o dielo, pričom sa nestotožnil s názorom žalobcu, že zmluva

o dielo je absolútne neplatná pre nedostatočne špecifikované dielo. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný nezaplatil zvyšok zálohy za komunikáciu v žalovanej výške. Medzi stranami nebolo sporné, že objednávateľ diela zaplatil zhotoviteľovi zálohy podľa ústnej dohody na jeho účet bez vydania zálohovej alebo zúčtovacej faktúry a napriek platnému zneniu zmluvy o dielo žalobca ako zhotoviteľ nevystavil a nezaslal žalovanému objednávateľovi, ani zálohovú faktúru, ani vyúčtovaciu faktúru, čím nenastala splatnosť žalovanej zálohy. Keďže odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že podmienkou zmluvy o dielo a povinnosťou žalobcu vystaviť po vykonaní a odovzdaní diela vyúčtovaciu faktúru, je potrebné vykladať s ohľadom na zmenu v právnom postavení žalobcu, ktorý ukončil živnostenské podnikanie ku dňu 01.06.2021 tak, že vystavením zúčtovacej faktúry zo strany žalobcu je akýkoľvek jasný a zrozumiteľný úkon žalobcu adresovaný objednávateľom žalovanému, ktorý si uplatnil svoj nárok na zaplatenie ceny diela. Zánikom živnostenského oprávnenia nedochádza k strate spôsobilosti fyzickej osoby mať práva a povinnosti. Žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie predmetnej pohľadávky vo výške 2 142,85 eur titulom doplatku za časť diela. Medzi stranami nebolo sporné, že k predmetnej komunikácii neexistuje odovzdávajúci a preberajúci protokol s tým, že žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne vyzval žalovaného listom zo dňa 25. januára 2021 na doplatenie časti ceny diela v žalovanej výške do 7 dní od doručenia listu. Žalovaný výzvu prevzal 26. januára 2021 a odpovedal na ňu listom zo dňa 29. januára 2021. Z kolaudačného rozhodnutia k predmetnej komunikácii - ceste zo dňa 29.12.2023 vyplynulo, že užívanie cesty bolo stavebným úradom povolené a účastníci konania, medzi ktorými bol aj žalovaný nevzniesli žiadne námietky k stavbe. Žalovaný vytkol žalobcovi nedostatky, vady komunikácie pred kolaudáciou, a to e-mailom zo dňa 20.08.2020, v ktorom uviedol, že obrubníky sa stále hýbu, asi je potrebné riešiť opravu, nie spravené celé dopravné značenie, je potrebné zeminu s kameňmi stiahnuť, aby sa tam mohla dať ornica, požadoval znovu o vytýčenie pozemkov lebo pôvodné boli zničené bagrami, žiadal stiahnuť zeminu z výkopu jeho pozemku po ornici. Tieto nedostatky neboli ničím podmienené a nedajú sa považovať za finančný zápočet do pohľadávky žalobcu na zaplatenie výšky ceny diela. Preto súd na tieto neprihliadol aj z dôvodu, že žalovaný tvrdil, že nedostatky odstránil a v kolaudačnom rozhodnutí stavebníci vrátane žalovaného nenamietali žiadne nedostatky. Ostatné namietané nedostatky vrátane vjazdu na pozemok, počtu vsakovacích jám, napojenie na pôvodnú komunikáciu boli podmienené vydaním kolaudačného rozhodnutia, teda trval na nich iba v prípade, že budú robiť problém pri kolaudácii. Z obsahu kolaudačného rozhodnutia vyplýva, že nedostatky nerobili problémy pri kolaudácii, a preto súd na ne neprihliadal. Vytknuté vady diela e-mailom zo dňa 20. augusta 2020 formou nápravy nie je možné dodatočne meniť a nie je možné započítať žiadosť o opravu so zaplatením finančnej sumy. V prejednávanej veci bol sporný dátum prevzatia a odovzdania diela komunikácie. Keďže stavebný úrad súdu z tohto stavebného kovania nezaslal preberací protokol ku predmetnej komunikácii a tento ani neexistuje, súd vychádzal z toho, že najneskôr ku dňu podania návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavebný úrad dňa 28.06.2023 žalovaný a ostatní stavebníci mali všetky podklady pre podanie návrhu na kolaudačné rozhodnutie, ktoré im aj bolo vydané. Týmto bola naplnená požiadavka podľa čl. VI. ods. 3 zmluvy o dielo na právo žalobcu vystaviť zúčtovaciu faktúru, resp. požadovať doplatenie zvyšku ceny za zhotovenie komunikácie vo výške 2 142,85 eur, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ukončil podnikanie ku dňu 01.06.2021. Podľa čl. VI. ods. 3 zmluvy o dielo je takáto faktúra, resp. dlh splatný do 14 dní odo dňa doručenia faktúry, resp. výzvy na zaplatenie. Žalobca síce vyzval žalovaného na doplatenie žalovanej sumy už pred samotným podaním návrhu na kolaudáciu, a to listom zo dňa 25. januára 2021, avšak nepredložil žiadny dôkaz o dátume prevzatia diela žalovaným a ostatnými stavebníkmi. Súd preto určil splatnosť dlžnej sumy na deň 13. júla 2023 ako 15. deň od podania návrhu na kolaudačné povolenie, t. j. 28. júna 2023 + 14 dní, teda 12. júla 2023. Vo zvyšnej časti súd žalobu o zaplatenie 5 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 2 142,85 eur od 3. februára 2021 do 12. júla 2023 zamietol podľa § 517 ods. 2 OZ ako nedôvodnú. Súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd neprihliadol na žiadne námietky žalovaného ohľadom namietaných nedostatkov komunikácie, pretože v kolaudačnom rozhodnutí zo dňa 29. decembra 2023 žalovaný spolu s ostatnými stavebníkmi neuviedol žiadne vady diela - nedostatku komunikácie ako aj z dôvodu, že v e-mailovej komunikácii zo dňa 20. augusta 2020 sa žalovaný domáhal od žalobcu vykonania opráv v prípade, ak niektoré vady vytýkané žalovaným by stavebný úrad neakceptoval. Stavebný úrad akceptoval, teda povolil užívanie komunikácie a neuviedol žiadne vady, ktoré by mal užívateľ odstrániť. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP, kedy stranám sporu nepriznal náhradu trov konania pre čiastočný úspech každej strany, takmer polovičný. Žalobca žaloval žalovaného o zaplatenie sumy 4 646,27 eur, časť žaloby vo výške 2 503,42 eur s príslušenstvom bola právoplatne zamietnutá a týmto rozsudkom mu bola priznaná suma 2 142,85 eur s príslušenstvom, pričom nezistil žiadne okolnosti, ktoré by umožňovali aplikáciu ust. § 257 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku, a to voči vyhovujúcim výrokom I. a III. podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, a to tak, aby žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že konajúci súd z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Už zo samotného rozsudku vyplýva, že žalovaný požadoval od žalobcu zľavu z ceny diela, kedy uviedol, že vjazd na pozemok je pre ostatné pozemky, nakoľko nemajú taký široký zelený pás, ale jeho pozemok je v rámci projektu, pokiaľ nie je potrebný pri kolaudácii a nechcete ho vykonať, požadoval adekvátnu zľavu. Žalovaný jasne špecifikoval svoju požiadavku voči žalobcovi, že pre prípad a konkrétnu časť diela, ktorá bola súčasťou projektovej dokumentácie nechce realizovať, žiada od neho zľavu z ceny diela. Na túto požiadavku žalobca žiadnym spôsobom nereagoval. Žalobca sa domáhal od žalovaného zaplata sumy 2 142,85 eur s príslušenstvom návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 5. marca 2021, pričom kolaudačné rozhodnutie bolo vydané až 29. decembra 2023. Kladné kolaudačné rozhodnutie nebolo dosiahnuté konaním žalobcu. Toto nebolo v konaní sporné. Žalovaný sa nestotožňuje so záverom súdu, kedy tento naviazal nárok žalobcu na doplatenie časti diela na vydanie kladného kolaudačného rozhodnutia. Žalobca sa domáhal doplatenia ceny diela za jeho realizáciu v zmysle zmluvy o dielo. Zhotoviteľovi platil cenu za zhotovenie diela formou záloh. V prípade, ak aj bolo vydané kladné kolaudačné rozhodnutie, toto nezabavuje žalobcu jeho zmluvných povinností odstrániť vady diela a požadovať úhradu zostatku ceny diela až po ich odstránení. Zmluvou o dielo sa zhotoviteľ zaviazal, že bude zhotovené riadne a včas a v požadovanej kvalite. Žalovaný poukazuje na to, že namietal umiestnenie vsakovacej jamy, ktorá mala byť v celom rozsahu umiestnená mimo pozemku v jeho vlastníctve, no napriek tomu žalobca tento nedostatok neodstránil. Žalovaný má za to, že žalobca nesplnil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o dielo. Zároveň poukázal na to, že dané rozhodnutie je v rozpore s rozhodovacou praxou všeobecných súdov, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 16C/19/2021. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 2123/2010. Žalovaný zastáva názor, že žalobca sa nemôže domáhať zaplata zostatku ceny diela dovtedy, kým neodstráni vytykané vady o dielo, ako celok neodovzdá žalovanému a ostatným dodávateľom. Mal za to, že žaloba bola podaná predčasne, keďže v čase podania návrhu neexistovalo kolaudačné rozhodnutie, na podklade ktorého by bolo povolené užívanie predmetného diela. Pokiaľ by mal aj odvolací súd za to, že tento nedostatok žaloby bol odstránený dodatočne v priebehu konania, musí to mať za následok minimálne rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, keďže do vydania kolaudačného rozhodnutia by sa žalobca svojho nároku domáhal inak nedôvodne. Žalovaný má za to, že konajúci prvoinstančný súd nesprávne rozhodol aj čo do výroku o trovách konania. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal zaplata sumy 4 646,27 eur, pričom v časti o zaplata sumy 2 503,42 eur je vec právoplatne skončená tak, že žaloba bola v tejto časti zamietnutá. Z tohto potom vyplýva, že žalovaný mal vo veci úspech v rozsahu 53,88 % a žalobca mal úspech vo veci 46,12 %, v dôsledku čoho mal mať žalovaný nárok na náhradu trov konania vo výške 7,76 %. Preto nemožno ani analogicky aplikovať základný princíp vyjadrený v čl. 4 ods. 2 CSP, kedy v prejednávanej veci je potrebné aplikovať na rozhodnutie princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania rozhodnúť podľa fiktívnej normy, ktorú by si zvolil, ak by bol sám zákonodarcou (napr. § 142 ods. 3 O.s.p.) V prejednávanej veci sa nejedná o zanedbateľné trovy konania, a to obzvlášť za situácie, kedy v rámci konania bolo vykonané veľké množstvo úkonov právnej služby. Rozhodnutím súdu o trovách konania tak bolo zasiahnuté neprímeraným spôsobom do majetkových práv žalovaného, minimálne je vo vyššie uvedenom rozsahu.

5. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiada zľavu za niečo, čo ani nezaplatil. Žalobca nič neušetril tým, že predĺženie vjazdu na pozemok nerealizoval, nakoľko s jeho realizáciou pri zazmluvnení nebolo uvažované a ani toto predloženie výjazdu nebolo rozpočtované. Predmetnú výtku teda žalobca považuje za nelogickú a bezpredmetnú. Žalobca pripomína, že jeho úlohou, ani zmluvnou povinnosťou nebolo zabezpečiť vydanie kolaudačného rozhodnutia. Žalobca bol počas tohto súdneho konania z finančných dôvodov ako aj vzhľadom na nemorálne správanie sa žalovaného a ďalších spoluvlastníkov pozemkov, na ktorých sa budovali inžinierske siete, nútený svoj pozemok vrátane spoluvlastníckeho podielu na pozemku pod cestou predať, pretože nemal doplatené od jednotlivých spoluvlastníkov to, čo mu prináležalo. Skutočnosť, že ku kolaudácii došlo až počas tohto konania, je výsledkom správania sa žalovaného, ktorý maril ďalšie úkony smerujúce k tomu, aby kolaudačné rozhodnutie bolo vydané. Žalobca je toho názoru, že súd mal priznať úrok z omeškania odo dňa márneho uplynutia lehoty na plnenie, nakoľko v danom čase boli odstránené vady diela, ktoré boli žalovanému žalobcom vytykané. Avšak

žalobca nepovažoval za hospodárne podávať odvolanie voči tejto časti rozsudku z dôvodu neskoršieho priznaného úroku z omeškania. Žalobca sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý vydanie kolaudačného rozhodnutia považoval za dôkaz, že dielo bolo riadne vykonané. Nejestvoval písomný preberací protokol, nakoľko žalovaný sa odmietal na preberacie konanie dostaviť. Žalovaný dielo užíva. Ak sa objednávateľ zámernie k preberaciemu konaniu nedostavuje, nepodpísaním protokolu zo strany objednávateľa by zhotoviteľ nemal možnosť domôcť sa odplaty za dielo. Aj z vyjadrenia stavebného dozoru vyplýva, že dielo je vykonané v zmysle PD a vyhovuje platným STN a požiadavkám stavby s tým, že uvádza aj odchýlku od projektovej dokumentácie týkajúcej sa odtoku dažďovej vody z vpusti na komunikácii, ktorý bol upravený z dôvodu kolízie dvoch vpustí s NN vedením. Preto túto výtku považuje žalobca za bezpredmetnú. Kolaudačné rozhodnutie je finálnym dokladom o tom, že dielo bolo dodané v požadovanej kvalite a spĺňa všetky normy. Preto akékoľvek výtky týkajúce sa požadovanej kvality považuje za bezpredmetné a účelové. Pokiaľ žalovaný poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Okresného súdu Nitra v obdobnej veci, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že toto rozhodnutie je pre túto vec bezpredmetné, pretože rozsudok Okresného súdu Nitra bol uznesením Krajského súdu Nitra zrušený a v celom rozsahu vrátený na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu ďalej písomne nevyjadril.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a dôvodov odvolania žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o vyhovení žalobe je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z týchto dôvodov.

8. V predmetnej veci sa žalobca podanou žalobou domáha voči žalovanému zaplata sumy 4 646,27 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o dielo, pričom žalovaná suma pozostávala zo sumy 2 142,85 eur titulom doplatku za časť diela v zmysle zmluvy o dielo a zo sumy 2 503,42 eur titulom nákladov za práce vykonané nad rámec vykonaných dohodnutých prác. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti, kedy bola žaloba zamietnutá čo do sumy 2 503,42 eur titulom nákladov na práce vykonané navyše je právoplatný s tým, že predmetom prieskumu zo strany odvolacieho súdu bol potom len výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol žalovaný zaviazaný k zaplata sumy 2 142,85 eur titulom doplatku za časť diela v zmysle zmluvy o dielo.

9. Súd prvej inštancie sa v zmysle pokynov v rámci zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dôsledne zaoberal daným nárokom a dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplata doplatku za časť diela vo výške 2 142,85 eur je to dôvodná. Podstata odvolacích námietok zo strany žalovaného spočíva v tom, že žalobca sa nemôže domáhať zostatku ceny diela do momentu, kým neodstráni vytýkané vady o dielo a dielo ako celok neodovzdá žalovanému.

10. Všetkými podstatnými námietkami zo strany žalovaného sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal v bodoch 34., 35. a 36. vrátane bodu 37. napadnutého rozsudku, kedy správne aplikoval na použitie zodpovednosti zhotoviteľa za vady diela ust. § 436 a 437 Obchodného zákonníka. Nároky kupujúceho z väd tovaru sa odlišujú podľa toho, či vada predstavuje podstatné alebo nepodstatné porušenie zmluvy. Za podstatné porušenie zmluvy sa považuje vo vzťahu k vadám tovaru stav, keď predávajúcemu v čase uzavretia zmluvy muselo byť zrejmé, že ak dodá kupujúcemu tovar s takou vadou, akú má v čase jeho odovzdania, kupujúci o takýto tovar nebude mať záujem. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 40/2008 vyplýva, že ak je dodaním tovaru s vadami porušená zmluva podstatným spôsobom, kupujúci si môže zvoliť medzi nárokmi taxatívne vymedzenými v § 436 ods. 1 písm. a) až d) Obchodného zákonníka, ak voľbu vykoná v lehote uvedenej v ods. 2 citovaného ustanovenia, t. j. ak ju oznámi predávajúcemu vo včas zaslanom oznámení väd alebo bez zbytočného odkladu po tomto oznámení. Uplatnený nárok nemôže kupujúci meniť bez súhlasu predávajúceho. Zmena voľby práva je prípustná len vtedy, ak sa ukáže, že vady tovaru sú neopraviteľné alebo že s ich opravou by boli spojené neprimerané náklady, môže kupujúci požadovať dodanie náhradného tovaru, ak o to požiadava predávajúceho bez zbytočného odkladu po tom, čo mu predávajúci oznámi túto skutočnosť. Ak predávajúci neodstráni vady v primeranej dodatočnej lehote, alebo ak oznámi pred jej uplynutím, že vady neodstráni, môže kupujúci odstúpiť od zmluvy, alebo požadovať primeranú zľavu z kúpnej ceny. Ak kupujúci neoznámi voľbu svojho nároku v lehote ustanovenej týmto zákonom, má nárok z väd ako pri nepodstatnom porušení zmluvy. Pri podstatnom porušení zmluvy má právo voľby nároku z väd tovaru kupujúci, ktorý ho môže uplatniť zároveň s oznámením o vadách tovaru. Raz uplatnený

nárok už kupujúci jednostranne meniť nemôže, môže ho zmeniť len po dohode s predávajúcim. Ak by si kupujúci zvolil nárok, ktorému objektívne nie je možné vyhovieť, pretože tovar sa opraviť nedá alebo len s neprímeranými nákladmi, môže požadovať dodanie náhradného tovaru, o čom musí informovať predávajúceho bez zbytočného odkladu. Poskytnutie vadného plnenia spôsobuje v prípadoch, ak kupujúci neodstúpi od zmluvy, zmenu v obsahu záväzku medzi predávajúcim a kupujúcim tak, že pôvodný záväzok predávajúceho dodať tovar sa mení na záväzok uspokojiť nároky kupujúceho z väd tovaru.

11. Tak ako teda správne skonštatoval súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje z kolaudačného rozhodnutia zo dňa 29. decembra 2023 vyplýva, že užívanie cesty komunikácie bolo stavebným úradom povolené a účastníci konania, medzi ktorými bol aj žalovaný nevzniesli žiadne námietky k stavbe. Faktom je, že žalovaný vytkol žalobcovi nedostatky vady komunikácie pred komunikáciou e-mailom zo dňa 20. augusta 2020, v ktorom uviedol, že obrubníky sa stále hýbu, nie je spravené celé dopravné značenie, je potrebné zeminu s kameňmi stiahnuť, aby sa tam mohla dať ornica, požadoval znovu vytyčenie pozemkov, lebo pôvodné bolo zničené bagrami a žiadal stiahnuť zeminu z výkopu z jeho pozemku pod ornice. Súd na tieto námietky neprihliadol, pretože tieto sa nedajú finančne započítať pohľadávky žalobcu na zaplatenie zvyšku ceny diela ako aj z dôvodu, že žalobca tvrdil, že tieto nedostatky odstránil a v kolaudačnom rozhodnutí už tieto námietky vytykané neboli. Čo sa týka ostatných nedostatkov namietaných zo strany žalovaného, tieto boli podmienené jedine tým, že by robili problém pri kolaudácii, čo sa však nestalo. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že si pri nárokoch z väd diela uplatňoval zľavu, táto zľava sa týkala len časti diela, kde bolo úlohou spraviť vjazd na pozemok, pričom v tomto kontexte odvolací súd poukazuje na vyjadrenie zo strany žalobcu, ktorý uviedol, že vjazd na pozemok bol vyhotovený v súlade s odsúhlaseným rozpočtom stavby s tým, že nemožno žiadať o zľavu za niečo, čo nebolo zaplatené, a zároveň nebolo ani predmetom zmluvy o dielo. Za tohto skutkového stavu potom námietka zo strany žalovaného ohľadom uplatnenej zľavy na vjazd na pozemok neobstojí. Čo sa týka samotného odovzdania diela a kolaudácie, kedy súd prvej inštancie dospel k záveru, že až vydaním kolaudačného rozhodnutia s prihliadnutím na námietky zo strany žalovaného možno hovoriť o riadnom odovzdaní diela, táto skutočnosť sa v konečnom dôsledku zohľadnila v tom, že súd prvej inštancie poskytol žalobcovi nárok na úroky z omeškania až na 15. deň od podania návrhu na kolaudačné povolenie a vo zvyšnej časti (ktorá nebola v konečnom dôsledku ani napadnutá zo strany žalobcu, je preto v tejto zamietavej časti rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý) bol návrh zamietnutý. Preto dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvej inštancie vo veci samej, a zároveň na neho poukazuje. Rovnako neobstojí ani námietka žalovaného v odvolaní, ktorý poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Nitra v obdobnej veci, nakoľko ako vyplýva z vyjadrenia žalovaného (ako aj z obsahu spisu), toto rozhodnutie bolo nadriadeným súdom zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

12. Ďalej sa odvolací súd zaoberal námietkou žalovaného vo vzťahu k rozhodovaniu súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý o nich rozhodol tým spôsobom, že vzhľadom na čiastočný úspech každej strany sporu, ktorý je takmer polovičný, žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal. V tejto časti dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť podľa § 388 CSP z týchto dôvodov.

13. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Čo sa týka pomeru úspechu, tento je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Ak mala strana plný úspech v spore, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, tzn. každá zo strán je sčasti ako úspešná, tak aj neúspešná. Ak mala strana úspech v spore len čiastočný, potom sa náhrada trov pomerne rozdelí. Ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhrada trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu. Vo všeobecnosti potom platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Pomerne rozdelenie trov je jednak odrazom reálneho výsledku sporu a jednak predstavuje prevenciu, aby strany nežalovali viac ako im podľa hmotného práva patrí. Nakoľko niet žiaden rozumný dôvod, aby si strany v prípade čiastočného úspechu nahradili trovy konania navzájom, časť, ktorá sa prekrýva sa odpočíta. Zásadne teda platí, že sa určuje najskôr pomer úspechu a neúspechu v spore a až keď došlo k pomernému

rozdeleniu náhrady vypočítajú sa vynaložené trovy u strany, ktorej úspech bol vyšší a má teda nárok na ich náhradu. Z toho teda vyplýva, že pokiaľ sa žalobca v prejednávanej veci domáhal zaplata sumy 4 646,27 eur a žaloba mu bola zamietnutá čo do sumy 2 503,42 eur, úspech žalovaného pred súdom prvej inštancie tak predstavuje 53,88 % a úspech žalobcu vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný bol zaviazaný k zaplata sumy 2 142,85 eur, predstavuje 46,12 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu tak čistý úspech žalovaného pred súdom prvej inštancie tak predstavuje 7,76 % ($53,88 - 46,12 = 7,76$). Preto dospel odvolací súd k tomu záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmeniť a v prevažnej miere úspešnému žalovanému priznať náhradu trov prvostupňového konania vo výške 7,76 % proti žalobcovi. Jedine za predpokladu, že by úspech oboch strán sporu predstavoval 50 % by bolo možné rozhodnúť tým spôsobom kedy súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, čo však nie je prejednávaný prípad. Preto odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa trov konania pred súdom prvej inštancie zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému žalobcovi bola priznaná plná náhrada trov konania voči žalovanému, ktorý úspech v odvolacom konaní čo do veci samej, nemal.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).